

ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΚΑΤΟΥΛΑ ΜΑΝΤΡΕ

Η ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΕΣ ΤΗΣ ΚΟΛΕΤ

Η πόρτα άνοιξε σαν να την έσπρωξε άνεμοστρόβιλος, κι' ο Λουδοβίκος μπήκε μέσα, ανατρέποντας καρέκλες και φωνάζοντας:

— Κολέτ, με άπατάς !

— "Α! Έκανε η Κολέτ.

Και ταραχτηκε τόσο, ώστε, ξεχνώντας τη συνηθισμένη της κυστολή, δέν σκέφτηκε καν να κουμπώσει το άνοιχτο πενιούαρ της.

— Με άπατάς ! Ξαναείπε ο Λουδοβίκος με τραγικό τόνο.

Μά η Κολέτ ήταν άπ' τις γυναίκες εκείνες που συνέρχονται γρήγορα κι' από τις μεγαλύτερες συγκινήσεις. Του άπάντησε, λοιπόν, γελώντας.

— "Ε, λοιπόν, ναι, σέ άπατώ.

— Με τόν Γκουτράν !

— Με τόν Γκουτράν, άφου τό θέλεις. Θά προτιμούσα θέσαι να μή τό μάθαινες και γι' αυτό μάλιστα είχα τή λεπτότητα να λάβω όλες τις προφυλάξεις, ούτως ώστε να μή μάθης ποτέ τίποτε. Μά τώρα άφου τό ξέρης όλα, δέν δυσκολεύομαι να τό παραδεχθώ με τή συνηθισμένη μου ειλικρίνεια...

— Κολέτ ! Δέν περίμενα, έπειτα από τήν προδοσία σου, τέτοια αναίδειμα !

— Κι' έγώ, κύριε, δέν περίμενα τόση άχαριστία !

— "Αχαριστία ! φώναξε ο Λουδοβίκος, του οποίου η όργη είχε διπλασιασθεί... Με θεωρείς άχαριστό έσύ που με προδίδεις; — Ναι ! Ναι ! Είσαι ό πιο άχαριστός άνθρωπος του κόσμου, άφου δέν αντίλαμβάνεσαι τή θυσία στην οποία υποβάλλομαι...

— Με τό να με άπατάς ;

— Ναι, με τό να σ' άπατώ ! "Α ! Λουδοβίκε, μάθε το — άν και στοιχίζη πολύ σέ μία γυναίκα μετριόφρονα σαν έμένα να έκθειάζη τόν έαυτό της — μάθε τό, πώς δ,τι έκανα τό έκανα για τό καλό σου...

Στό άκουσμα αυτών των λόγων, η κατάπληξι του προδομένου έραστού ήταν τόση ώστε δέν μπόρεσε να πη τίποτε και σωριάστηκε σέ μία πολυθρόνη, με τά χέρια κρεμασμένα κάτω.

Η Κολέτ έπαφελήθηκε τής ευκαιρίας κήτης για να πλησιάση πονηρά τό Λουδοβίκο, να τόν άγκυλιάση τρυφερά και να άρχιση να του μιλάη σιγα-σιγα στό αυτί. — Ναι, για τό καλό σου, Λουδοβίκε, του είπε. Δέν θ' άργήσης να πειθής γι' αυτό, άν καθήσης ήσωνα μία στιγμή να μ' άκούσης χωρίς να χειρονιγής και να φωνάζης άγρια.

Έκείνος τήν εκύτταζε, έξακολουθώντας να πυραμηνέ άφωνος από τήν κατάπληξι του.

— Λοιπόν, έξακολούθησε η Κολέτ, έπειτ' από μία μικρή σιωπή, δέν είν' αλήθεια ότι από τό πρώτο θρόδι που σέ δέχτηκα έδώ πέρα, ήμουν πάντα εύτυνησμένη και γελαστή ;... "Ότι πιστέ δέν σου φρόνηκα πονηρά κι' ότι ποτέ δέν σου έκανα πείσοα ;

— "Όσο γι' αυτό συμφωνώ, άπάντησε ο Λουδοβίκος.

— Έπίσης είν' αλήθεια ότι ποτέ δέν σου θύμωσα, ότι ποτέ δέν νευρίασα κι' ότι τό χαμόγελό μου μόνο τό φιλήμα στό τό έσθευ από τά χείλη μου ;

— Άν ήσουν λιγώτερο γοητευτική, θά σ' άγαπούσα κι' έγώ λιγώτερο, άπάντησε ο Λουδοβίκος.

— Δέν σου ήμουν πάντα ύποτακτική, δέν έκανα πάντα μόνο ό,τι μπόρουσε να σ' ευχαριστήση ; Ξαναρώτησε η Κολέτ. Καθώς θλέπει, φοράς σχεδόν διαρκώς τό καπέλλο μου που σου άρέσει κι' έδωσα στην καμαριέρα μου τό φρέμα που τό χρώμα του δέν σου φαινόταν άμορφο.

— Τό θυμάμαι, άπάντησε ο Λουδοβίκος.

— Και πόσα άλλα πράγματα έκανα που άσφαλλός δέν θά τό θυμάσαι ! έξακολού-

θησε η Κολέτ. "Α ! Λουδοβίκε, είσαι ένας άντρας τρυμερός ! "Ακόμα κι' όταν υποβάλλεται κανείς στις μεγαλύτερες θυσίες πρόσ χάριν σου δέν μένης εύχαριστημένος...

— Τί λές ;

— Κ' είμαι θέσαιη, στοιχηματίζω, πώς νόμιζες ότι ήμουν μία μωρή γυναίκοια πάντοτε κεφάτη, πάντοτε άπλη, πάντοτε πρόθυμη να σου παραχωρήσω τά πάντα ;...

Ο Λουδοβίκος έγνεψε συγκραταθικά.

— "Ε, λοιπόν ! φώναξε η Κολέτ, η οποία πετάχτηκε έπάνω με μία ζωηρή κίνηση. Είσαι γελασμένος, κύριε !... Μάθε, κύριε, ότι είμαι, μερικές ώρες, πολύ συγνα, μελαγχολική, τόσο μελαγχολική και γεμάτη αγανάκτηση για τά χάδια που μοι ζητάς... Διαμαρτύρομαι, κραυγάζω, προσβάλλομαι από νευρικές κρίσεις και, άφου κάνω κομματάκια τά γιωνονέζικα μπιμπέλο του τζακιού, άποφασίζω να πέρασω τή νύχτα μόνη μου, χωρίς έσένα... Νομίζεις πως ξέρεις τήν Κολέτ... "Α ! Ναι... ναι... η μάλλον δέν τήν ξέρεις δλόκληρη... Και τώρα — έπρόσθεσε κυττάζοντας με θλέμματα τρυφερά τό Λουδοβίκο, — έλπίζω πως θά κατάλαβες για τί άπόφασια έγώ που σέ λατρεύω — ό ! τί θυσία ! τί θυσία ! — να μήν άρνηθώ σ' έναν άλλο ό,τι με τόση χαρά θάθελα να δώσω σέ ένα !...

— Μά όχι ! Δέν καταλαβαίνω ! φώναξε απότομα ο Λουδοβίκος.

— Πρέπει λοιπόν να σου τά εξηγήσω όλα ; ρώτησε η Κολέτ άναστενάζοντας. Πώς ; Πώς ;... Δέν έμάντεμες ποιά ήταν η άνησυχία μου από τήν άρχη του έρωτός μου... Νοιώθοντας τόν έαυτό μου κακό, όπως και είμαι πράγματι μερικές φορές, έλεγα μέσα μου ότι δέν θά άνεχθής τά κικπρίτσια μου, κικπρίτσια χαϊδεμένου παιδιού, τά νεύρα μου, τίς μεταβολές του κεφιοι μου... Όθεθ θα μπορούσα καν να σκεφθώ να διορθώσω τά έλαττώματά μου αυτά... Κάθε προσπάθειά μου θά πηγαίνα χαμένη. "Ετσι θά σ' έχανα πολύ γρήγορα κι' έσύ δέν θά κρατούσες από μένα παρά μία πολύ πικρή ανάμνηση... Αύτή ήταν μία σκέψη που με θασάνιζε... "Από τή μία μεριά ύπήρχε μία Κολέτ γελαστή, ύποτακτική, έρωτευμένη, που ήταν άξια τής αγάπης σου... Κι' από τή άλλη μία Κολέτ κακιά, παράφορη, σκληρή, που δέν θ' άρνούσε να φανερωθη και που θά τήν κραζούσων γρήγορα. Τι έβριπε να κάνω ; Μιά μόνη λύσις ύπήρχε: Να φυλάξω για σένα μόνο τήν γοητευτική Κολέτ και να ξεφορτωθώ τήν άλλη — τήν άνυπόφορη — δινοτάς τήν στον πρώτο τυχήνα. "Αν έχω έραστή, Λουδοβίκε, τό κάνω για να μπόρω να σου προσφέρω μιάεύτυχια πραγματική, χωρίς άπογοητεύσεις, τό κάνω για να μη χάσω ποτέ τήν αγάπη σου... "Ό,τι έχω κακό που δέν θ' άρεσε σ' έσένα, τό προσφέρω σ' έναν άλλο και σέ άπαλλάσσω άπ' αυτό... Μαζύ με τόν άντραρατή σου τό Γκουτράν είμαι στριμμένη, νευρική, αυταρχική, ζηλότυπη, γεμάτη σκληρά λόγια και άρνήσεις, για να μπόρω να είμαι μαζί σου — μαζί σου μόνο — εύχαριστή, χαμογελαστή, ύποτακτική... "Α ! Λουδοβίκε, άν ήσουν άνθρωπος δικαίος, θά παραδεχόσουν πόσο άσχημα έκανες, λέγοντάς μου τά σκληρά λόγια που μοι είπες προηγουμένως και δέν θά συλλογιζόσουν στο έξής άλλο παρά να με συμβουλεύσής πως να σέ προδίδω, πράγμα που τό απαιτεί η εύτυχία σου !...

Είνε φανερό πως ο Λουδοβίκος θά έρρισκε πολλά πράγματα ν' άπάντησε, άν εκείνη τή στιγμή είχε άπόλυτη έλευθερία πνεύματος. Μά πως να θρη τόν τρόπο να πη μερικά λόγια η να συγκεντρώση άπλώς τις ιδέες του σέ μία λογική τάξη, στη στιγμή που ένοιωθε στο μέτωπό του, στα μάτια του, στο στόμα του, μπουκλες χρυσών μαλλιών, δμοιες με φλόγινα δυχτυλιδια,

Πολύ συχνά είμαι μελαγχολική, τόσο μελαγχολική !...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΆΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κουτσομπολιό)

περίφημος κωμικός της θόνης Μπάστερ Κήτον, ο άνθρωπος που δεν γελάει ποτέ, τρελάθηκε !...

Αυτήν την θλιβερή είδηση μετέδωσαν πρό εβδομάδος τα τηλεγραφήματα από το Χόλλυγουντ στους κινηματογραφικούς δλου του κόσμου.

Δεν πρόκειται καθόλου αυτή τη φορά για ένα από τα συνήθιστα ψέμματα που μιάς «φουρνίζουν» τόσο συχνά οι Άμερικανοί εις έβρος των αστέρων για να τους... διαφημίσουν. Στις 21 του περασμένου Οκτωβρίου ο Μπάστερ Κήτον, περιβληθείς τόν ζουρλομανδύα μετεφέρθη σ' ένα άσυλο φρενοπαθών. Κιτά την γνώμη δέ των γιατρών πού τόν εξέτασαν ελάχιστας έλλειδες υπάρχουν ν' ανακτήσει ο συμπαθής κωμικός τά λογικά του.

Τό δυστύχημα αυτό όφειλεται σ' αισθηματικούς και οικονομικούς λόγους. "Επειτ' από δύο άτυχεις γάμους πού διελύθησαν, αφήνοντας ένα μεγάλο κενό στην καρδιά του, ο Μπάστερ αναγκάστηκε να πληρώσει τεράστιες αποζημιώσεις στάς πρώην συζύγους του. Συγχρόνως, επειδή τό τελευταίο του φίλμ δέν είχε την έπιτυχία των προηγούμενων, η κινηματογραφική εταιρεία δέν ανανέωσε τά συμβόλαιά τους μαζί του. "Ετσι, από τη μιά μέρα στην άλλη, ο «άγλαστος» κωμικός έμεινε απέναντος και χωρίς έργασια.

Και σάν να μην έφταναν όλ' αυτά, άρρώστησε βαριά από γρίππη, η όποια τσάκισε τόν εξαντλημένο ήδη οργανισμό του και τόν έστελε μια ώρα άρρήτηρα στό νοσοκομείο.

Μά και η κατάσταση του διαψέχου καλλιτέχνη του κινηματογράφου Τζών Μπάρρμυρ δέν είνε καθόλου καλύτερη. "Όπως αναφέρουν η τελευταίες ειδήσεις από τό Χόλλυγουντ, προσεβλήθη κι' αυτός από όξυτάτη νευρασθένεια, η όποια δέν είνε καθόλου άπθινα να καταλήξει σέ τρέλλα.

"Ο Τζών Μπάρρμυρ, μετά τό διαζύγιο του με τη γόσησα του «εθώδω» κινηματογράφου Ντολφ Κουτέλλο, είχε μπλέξει με μιά μοιραία γυναίκα, με την τυχοδιώκτρια "Ελιαν Μπάρι, η όποια, όχι μόνο δέν τόν άγαπούσε, αλλά και τού άποπούσε τεράστια χρηματικά ποσά.

"Ο Μπάρρμυρ, ο όποιος τό άντελήφθη αυτό, θέλοντας να κόψει κάθε δεσμό μαζί της, έκανε ένα μεγάλο ταξίδι στόν Ειρηνικό ώκεανό με τη θαλαγοή του.

Μόλις όμως έπέστρεψε τό Χόλλυγουντ, έπεσε σέ μιά θύβισι, σέ μιά άποκαύωνισι τόσο θυραθεί, ώστε οι γιατροί του διατάξαν την μεταφορά του σ' ετήν παραμονή του επί έξη μήνες τούλάχιστον σ' ένα σανατόριο.

"Όλοι οι φίλοι του μεγάλου καλλιτέχνη έπρεξαν άμέσως κοντά του και η πρώτη τους φροντίδα ήταν να θυάλουν τό τηλεόφωνο από τό δωμάτιό του, γιατί η "Ελιαν Μπάρι, η γυναίκα πού τόν έφερε σ' αυτή την κατάσταση, δέν έπαυε να τόν ενοχλή κάθε τόσο και να τού ζητάει διαρκώς χρήματα, πράγμα πού έπεδινανε την κατάστασή του.

"Ας ελπίσουμε ότι ο Μπάρρμυρ, ο δόν Ζουάν του άμερικανικού κινηματογράφου, δέν θ' άργήσει να γίνει καλά.

Πρό ήμερών, η περίφημη θεντέτα Μάε Γουέστ, η γυναίκα πού έχει άναστατώσει την Εύρώπη και την Άμερική και την όποια στην Έλλάδα δέν έχουμε δει ακόμα, έώρταξε τά γεννέθλια

να γλυστρου, να τόν γαργαλάνε, ν' ανάθωνι την έρεθισμένη έπιδερμίδα του και στή στιγμή πού μια μυρωδιά, η όποια τόν ξετρέλλαίνε, έβγαίνε άπ' τά μπράτσα της γυναίκας αυτής πού τόν άγκάλιαζαν σφιχτά ;

Μεθυσμένος, άποκαυνωμένος, έσκυψε τό κεφάλι του και ψιθύρισε :

- "Όστε έτσι πρέπει ναίνι ;
- "Ετσι θέσασα, κουτέ !
- "Η μια Κολέτ θ' άγαπά έμένα. Κ' η άλλη ;
- "Η άλλη, η κακιά, η δύστροπη, τόν Γκοντράν. Κατάλαθεσ τώρα ;
- Κατάλαθα...

Μά δέν είχε καταλάβει τίποτα. "Απλώς ήταν μεθυσμένος από έρωτα, τυφλός από έρωτα, τρελλός από έρωτα...

ΚΑΤΟΥΛΑ ΜΑΝΤΕΣ

της.

Η κακός γλώσσασ λένε σχετικώς ότι η Γουέστ έκλεισε τά σαρανταδύο της χρόνια ! "Η παχυσαρκία όμως θεντέτα, ουτε φαινόταν, κατά την έορτή πού δόθηκε στό μέγαρό της, να ενδιαφέρεται καθόλου για αυτό. Κι' όταν κάποιος τη ρώτησε πόσων έτών είνε, εκείνη άπάντησε αδιάφορα με τό κλασικό :

— Είμαι δύο φαίνομαι ! * * *

"Ένας μεγάλος άγγλικός κινηματογραφικός οίκος έθεσε τελευταία δια τά έφημερίδων στό κινόν τό ερώτημα : "Τίνος, από τούς Άγγλους συγγραφείς, προτιμάτε τά έργα στόν κινηματογράφο ;» Α' άπάντησεις πού έστάλησαν, πέρασαν τίς 20.000. Κατά σειράν δέ έπιτυχίας έρχονται οι ακόλουθοι συγγραφείς : "Ο Ουέλλετ με 8253 ψήφους, ο Νόελ Κόουσαρντ με 2567 ψήφους, ο Σόμερσετ Μώμ με 1932 ψήφους, ο Ρύντγιαρ Κίπλιγκ με 1487, ο Μπέραν Σώ με 1343, η συγγραφέας άστυμικων μυθιστορημάτων "Αγάθη Κρίστι με 302, ο χουμοριστής Τσεστέρτον με 295, ο "Ιθόρ Νοβέλλο, ο παλός ήθοποιός τού κινηματογράφου πού έγινε συγγραφέας, με 236 και ο Κάρολος Ντίκενς, ο μεγαλειότερος Άγγλος συγγραφέας, με 78 μόνον ψήφους...

Τό περίεργο είνε ότι η Βώκ Μπάουμ, η συγγραφέας δύο άριστοεργημάτων πού θριάμβησαν στόν κινηματογράφο, τού «Γκράντ — "Οτέλ» και τόν «Λάκ—ώ—Ντάμ» έπληρε και αυτή μόναχα 63 ψήφους !...

"Ο Σάρλ Μπουαγιέ, ο μεγαλειότερος Γάλλος ήθοποιός τού κινηματογράφου, είνε τρελλά έρωτευμένος — όπως λέγεται τούλάχιστον — με την Μάρλεν Ντήφρι, μαζί με την όποια θά πρωταγωνιστήσθ στο νέο φίλμ «Η Πρεκλήσις στην Έδυσσια».

Και η σύζυγος του — θά ρωτήσετε — η ώραια θεντέτα Πάτ Πάτερσον, την όποια μόλις πρό διετίας παντρεύτηκε ; "Ε, δύο γι' αυτή θά περιορισθ να πάρη τό διαζύγιο της, μαζί με μιά γενναία άποζημίωσι.

"Ο θρίαμβος τού όμιλότουσ κινηματογράφου κατεδίκασε — όπως έρεπε — σέ άφάνεια πολλούς διεκτιμούς πρωταγωνιστάς τού θωδού. Μερικοί όμως άπ' αυτούς δέν άπελιπίστηκαν και δέν έπαυαν να πιστεύουν ότι τό άστρο τους θά λάμψη και πάλι. "Ετσι τούς ξαναθλώσαμε κάθε τόσο να κάνουν την εμφάνισι τους σάν κομψές στην θόνη.

Μεταξύ τών άλλων ξαναεμφανίστηκαν τόν τελευταίον καιρό στόν όμιλότουσ και οι έξής : ο περιφημος Ρόντ Λά Ρόκ, η γοητευτική Ντολφ Κουτέλλο, η ζωντοχώρα του Τζών Μπάρρμυρ, η όρκωνα Γκρίφφιθ, και η Κόλλην Μούρ. Και είνε άλλθβενά ότι οι περισσότεροι άπ' αυτούς σημειώνουν ήδη την ίδια έπιτυχία πού έσημείωναν και στό θωδού κινηματογράφο.

"Η περίφημη Χαλιμά, η «Χίλιες και μιά Νύχτες» γυρίστηκε και αυτή σέ κινηματογραφική ταινία. Είνε ένα φίλμ άφανάστου χλιδής, στό όποιο πρωταγωνιστούν ο Σάρλ Μπουαγιέ, στο ρόλο τού μεγάλου Καλήφ "Αραούν-άλ-Ρασιτ και η Σιλιθία Σίντενιού στο ρόλο της Σαχραζάντ, της Χαλιμάσ δηλαδή.

Πρό ήμερών ξαναπροεβλήθη, έπειτα από 26 χρόνια, σέ μια κινηματογραφική σάλλα τού Παρισιού, τό πρώτο φίλμ της "Εταιρείας Πατέ, παραγωγής 1909, ένα οίλιμ τιτοφοροδύμενο «"Η άρετή άντιμείβεται» πού σημείωσε τότε μεγάλη έπιτυχία.

"Η προβολή αυτή έγινε προς τιμήν τών πρωταγωνιστών του, τών διασημων σήμερα καλλιτεχνών της Γαλλικής Καμφώδας, τού Σενιορέ, της Ρομπιν και τού "Αλεξάντρ, οι όποιοι και τό παρακολούθησαν πολύ συκινημένοι.

"Όταν τελείωσε η προβολή, η Ρομπιν έχυνε άφθονα δάκρυα μα κι' ο Σενιορέ κι' ο "Αλεξάντρ με δυσκολία τά συγκρατούσαν. Είχαν ξαναβή τούς έαυτούσ των νέους, ώραίους, γοητευτικούς, ενώ σήμερα, άλλοίμονο ! έχουν περάσει πειά όλοι τους τά πενήντα...

Και η Ρομπιν, είνε με πικρία :
— Και τί δέν θά έθινα για να ξαναγίνω η Ρομπιν πού είδα πρό όλίγου.

"Ο Μπάστερ Κήτον, ανάμεσα στις δύο Σειρήνες πού τόν κατέστρεφαν. (Άμερικανική Γελοιογραφία)